

RADO PALIR: PESMI

Večeri

Vsake oči imajo svoje nebo
in vsaki koraki svojo zemljo.
Vsako rojstvo ima svoj krik
in vsak grob svoj pepel.

— Zrak pa ostaja težek.
Vsak glas ga napravi še težjega:
Kakor obešenec pesem visi v
komaj gibnem vetru.
Samota s tišino grobov
in človeku se para srce...

Nebo se oddalji. Sonce
usahne.
Zvezde zajokajo kakor pred smrtjo.
Deviški molk privre po strugah
umikajoče se svetlobe.
Tu in tam se zgane le še kak spomin
in išče dušo, da jo zamori...

Meditacija

Vse noči so enake.
Tudi vsa jutra.
Vsi dnevi.
— Življenje je hodnik groze.

Srečujemo se
s srečo drugih.
Z bolečino drugih.
O mučno težka srečanja!
— Najtežje od vseh srečanj pa je
srečanje s samim seboj.

Bolečina naših src je
znamenje odhoda.

— Zato vsakdo tako težko prepozna
svoje lastno znamenje.

Scherzo

Nebo, ki se smehlja.

Zemlja, ki poje.

Pesem ptic v zraku

in vonj španskega bezga.

Po cestah se sprehaja sonce
in ljudje.

Smeh po pločnikih.

Oči, ki se srečujejo z ljubečim molkom.

— Kam naj greva?

Kje se naj ustaviva?

Kam naj se potem vrneva,
pijana od ljubezni? ...

Pred večerom

Sonce je pokleknilo na mrtve strehe.

— Kakor onemoglo se smehlja.

Globoke in mirne so modre oči
jesenskega neba.

Po cestah srečuješ ljudi,

ki silijo nekam daleč, daleč ...

Oči, katerih mir je kot večer
hladen in boleč.

Želiš si samo še ležati.

Ležati z obrazom pod solzami vetra
in misliti, da odhajaš nekam daleč,
kamor še nisi odšel.

— Naj te najdejo zvezde

z drobnimi zlatimi ustnicami
in te poljubijo
v slovo ...